

نگرش اساتید نسبت به مشاوره و راهنمایی تحصیلی و نظر آنها در مورد وظایف مشاوره

اشرف ادهمی*، عصمت نوحی، سکینه محمدعلی‌زاده، زهرا جلیلی، زهرا فتاحی

چکیده

مقدمه: راهنمایی و مشاوره دانشجویان، جزئی از وظایف اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها، به منظور فائق آمدن بر مشکلات قابل پیشگیری و افت تحصیلی ناشی از آن محسوب می‌گردد. هدف از این مطالعه، تعیین نگرش اساتید دانشگاه علوم پزشکی کرمان نسبت به مشاوره و راهنمایی دانشجویان و نظرات آنان نسبت به وظایف اساتید مشاور بود.

روش‌ها: در این مطالعه توصیفی-مقطعی، تعداد ۱۶۴ عضو هیأت علمی از طریق پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفتند. برای سؤالات نگرش این پرسشنامه، روائی ۰/۸ و پایایی ۰/۶۷ و سؤالات وظایف مشاوره پایایی ۰/۸ محاسبه گردید. داده‌ها پس از جمع‌آوری، با استفاده از نرم‌افزار SPSS و با بهره گرفتن از آزمون‌های آماری t و ANOVA یک طرفه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج: هفتاد و هفت و شش درصد از اساتید، سابقه مشاوره و راهنمایی دانشجویی داشتند و ۸۲/۶ درصد از آنان با وظایف مشاوره آگاه بودند، ۸۶/۷ درصد کاملاً موافق و یا موافق با وظایف استاد راهنما بودند. در مجموع، ۷۴/۳ درصد از اساتید، نمره کل نگرش را کسب کردند. در مقایسه میانگین نمرات نگرش با متغیر مرتبه علمی و آگاهی از وظایف استاد مشاور، تفاوت معنی‌داری مشاهده گردید.

نتیجه‌گیری: با توجه به نگرش نسبتاً مثبت اساتید نسبت به مشاوره و راهنمایی و موافق بودن آنها با وظایف مصوبه وزارتخانه، شکی نیست که داشتن آگاهی و مهارت کافی و مناسب در انجام وظایف مشاوره و راهنمایی به منظور کمک و یاری به دانشجویان ضروری است. بنابراین، اطلاع‌رسانی و آموزش اساتید در خصوص مشاوره و راهنمایی پیشنهاد می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: نگرش، نظرات، مشاوره و راهنمایی تحصیلی، دانشگاه.

مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی / بهار و تابستان ۱۳۸۷؛ ۸(۱): ۷ تا ۱۴

مقدمه

(Boston) آمریکا و به وسیله فردی به نام فرانک پارسونز (Frank Parsons)، که به پدر راهنمایی حرفه‌ای مشهور است، آغاز شد (۱).

جوانانی که به ادامه تحصیلات دانشگاهی علاقه دارند، در دانشگاه‌ها، در زمینه‌های متعدد، با مشکلات گوناگون مواجه می‌شوند چنان که بطور مناسب در جهت پیشگیری و درمان مسائل آنان اقدام جدی به عمل نیاید، عواقب وخیمی به دنبال خواهد داشت (۲)، بخصوص کسانی که تازه به آموزش عالی راه می‌یابند و از شهرها و روستاهای مختلف کشور وارد فضای فرهنگی گسترده و ویژه‌ای به نام دانشگاه می‌شوند و با مسائل جدیدی چون منزلت اجتماعی دانشجویان و استاد، رشد و بلوغ جسمی و

مشاوره و راهنمایی به منزله یک فعالیت منظم و سازمان‌یافته، در سال ۱۹۰۸ میلادی در شهر بوستون

* آدرس مکاتبه: اشرف ادهمی (مربی) گروه آموزش عمومی، دانشکده پزشکی،

دانشگاه علوم پزشکی کرمان، کرمان. adhami2006@yahoo.com

عصمت نوحی مربی گروه داخلی و جراحی دانشکده پرستاری و مامایی

(noohi@kmu.ac.ir)؛ سکینه محمدعلی‌زاده، مربی مرکز تحقیقات مرکز علوم

اعصاب (smohammadalizadeh@gmail.com)؛ دکتر زهرا جلیلی، دانشیار

گروه پزشکی اجتماعی دانشکده پزشکی (zahra.jalili@gmail.com)؛ و زهرا

فتاحی، کارشناس مسؤول واحد ارزشیابی مرکز مطالعات و توسعه آموزش پزشکی

(zahrafattahi@yahoo.com) دانشگاه علوم پزشکی کرمان.

این طرح با حمایت مالی معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی کرمان انجام گردیده است.

این مقاله در تاریخ ۸/۸/۸۶ به دفتر مجله رسیده، در تاریخ ۸۷/۲/۲۵ اصلاح شده و در

تاریخ ۸۷/۵/۱۲ پذیرش گردیده است.